

S. C. Hansen: Jeg vil bede den ærede Landsstingsmand undskyldte, hvis jeg har misforstået ham; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret til at sige, at Finantslovbehandlingen i det andet Thing er forsælig forhalet uden den Hensigt, at Forhalingen vilde være til Gavn for selve Sagen.

Clausager: Den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Kredts (Maben) taler jævnlig om, at Finantslovens Behandling har været i 5 Maaned, og at den burde have været tilendebragt. Ja, man kan jo nok sige, at det burde den; men vist er det, at ofte har dens Behandling taget betydelig længere Tid. Hvorledes det ærede Medlem just nu kan falde paa, at det er vigtigt, at den i Ar ikke er blevet færdig efter 5 Maaneders Forløb under politiske Forhold, som ere blevne endnu mere tilspisede end for, fatter jeg ikke. Det forekommer mig, at det ærede Medlem just der søger at hævde en Paastand, som han ikke har nogen Hjemmel for. — Naar det ærede Medlem paaftaar, at det er et Særst, at det andet Thing gjen-tagne Gange kan sende et Forslag herover, saa kunde man til Gjengæld, for i den Henseende at gjøre Stillingen saa ligelig som muligt, sende det et Forslag tilbage, saaledes som det maaste tidlige har foreligget for det, men som det den Gang syntes ikke at kunne vedtage, fordi det foretrak den gamle Form. Forsvrigt skal jeg slutte med den Bemærkning, at jeg ikke indser, hvad der er i Veien for at give det Forslag, som paant er sendt her til Behandling, en Affattelse, som i alt Fald har været paatænkt af et høieret Medlem i det andet Thing, nemlig omtrent saaledes, at Regjeringen bemyndiges til indenfor den Frist, som nærmere bestemmes, at afholde Udgifter efter det Finantslovsforslag, som er forelagt Thingene, dog saaledes at den maatte holde sig indenfor de Bevillinger, som begge Thing have været enige om. Det forekommer mig, at en saadan midlertidig Finantslov maa være fuldstændig brugbar i et kort Tidsrum, i hvert Fald synes det, som om den ikke kunde misforstås, saaledes som Tilfældet var med det Forslag, som først var til Behandling i Dag i det andet Thing. Dette Forslags Tydelighed formaar jeg ikke at sætte høiere end den, som den sædvanlige Form har. Er der nogen som helst Tilbøielighed fra dette Things Side til at gjøre endnu et yderligere, jeg havde nær sagt et vellykket Forsøg paa at faae en Overenskomst, saa synes jeg virkelig, det er Smaating at finde en Form for en midlertidig Finantslov, som kan bruges. Jeg gjentager, hvad der er sagt

af andre ærede Medlemmer: Det kan ikke gjælde for en gyldig Paastand, at det andet Thing ved det Forslag, som nu foreligger her, har sagt sit sidste Ord angaaende Overenskomst med Hensyn til en midlertidig Finantslov.

Maben: Det ærede Medlem hentyde til, hvorledes jeg kunde sige, at Finantslovbehandlingen nu skulde indskrænkes indenfor de 5 Maaned, naar den tidligere havde taget længere Tid. Jeg tror allerede i Fjor i min Motivering af den midlertidige Finantslovs Forkastelse at have givet Grunde derfor. Jeg oplyste den Gang, hvorledes man i Tiden til henimod 1870 kun i enkelte Undtagelsestilfælde havde kjendt dertil, nemlig ved Oplosninger, naar Rigsdagen var faldt sammen i Januar i Stedet for i Oktober, saaledes som det var Tilfælde første Gang. Da var der ganske vist en Tid, hvor Forhandlingen trak længere ud, men da var det en Tid, da der arbejdedes i Samlingerne, og da kunde man fra dette Things Side se igjennem Fingre med adskillige Ting, som maaste ikke være fuldt korrekte. Men saa kom det Tidspunkt, da der ikke mere blev arbejdet, da man „visnede“. Saa sagde vi i Fjor: Under disse Forhold kunne vi ikke være med til at forvare at sidde sammen saaledes Maaned for Maaned, naar der Ingenting gjøres. Da var det som Følge af, at der ikke blev arbejdet, at vi sagde: Ja, saa er der heller ingen Grund fra vor Side til at paatage sig det Medansvar for Samlingens Forlængelse, som vi vilde paatage os ved at stemme for en midlertidig Finantslov.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Forslagets Overgang til Behandling forkastedes med 43 Stemmer mod 18.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtomt.

Sige overfor forskjellige Eventualiteter, som man jo ikke endnu kan kjende nøie, anser jeg det for rigtigt at ansætte et Møde til i Aften Kl. 9, og Dagsordenen vil da være:

Meddelelse fra Formanden.

Mødet hævet Kl. 3 1/4.